

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg ved godt, at det forekommer nyt for Dansk Folkepartis ordfører, men man skal sådan set have hjemmel til de ting, man går og laver, og det var sådan set den hjemmel, som den daværende trafikminister fik ind i færdselsloven i 1999 eller 2000.

Jeg kan så konstatere, at de gange, hvor oppositionen siden i denne regerings tid har stillet forslag om obligatoriske partikelfiltre og miljøzoner, har de ikke nydt fremme her i det høje Ting, bl.a. på baggrund af, at Dansk Folkeparti har været imod.

Med hensyn til de 40 og de 60 pct. skal vi jo sådan set være glade for, at der er 60 pct. af modellerne, der virker. Så skal man jo også forholde sig til, at hvis man ingenting gør, og hvis man ikke initierer en udvikling, så er man i hvert fald stensikker på, at der absolut ingenting sker i forbindelse med, at de her filtre skal blive bedre. Men jeg kan forstå, at det er fuldstændig uinteressant for Dansk Folkepartis ordfører, fordi Dansk Folkepartis ordfører for nærværende slet ikke hører efter, men kigger den anden vej.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Per Clausen.

Kl. 13.40

Per Clausen (EL):

Jeg skal gerne starte med at give udtryk for uforbeholden glæde over det lovforslag, der ligger her. Når jeg gør det, skyldes det, at når det eneste kritiske, man kan sige om et regeringsforslag, er, at det er for lidt, og at det kommer alt for sent, så tror jeg ikke, at man kan opnå meget mere med den regering, vi har i dag. For det er jo rigtigt, som det er blevet sagt fra fleres side, at det her repræsenterer et fremskridt. Det repræsenterer oven i købet et ikke ubetydeligt fremskridt. Så set ud fra mine forventninger til regeringen og Dansk Folkeparti er jeg faktisk meget, meget glad over det forslag, der ligger her.

Så må man selvfølgelig sige, at det er ærgerligt, det skulle tage så mange år, for det, der nu ligger, kunne man jo have vedtaget for flere år siden. Og det er selvfølgelig også ærgerligt, at man så, når nu man alligevel lod der gå så lang tid, ikke sørgede for, at forslaget blev mere omfattende. Det er selvfølgelig ærgerligt. Men hvis der på den anden side ikke skulle være noget at

rette op på, også på det her område, når vi får en ny regering, ville det jo være ærgerligt.

Så må man jo oven i købet tilføje, at når man lytter til debatten i dag og læser betækningsbidragene, er det jo sådan, at på en række af de områder, hvor oppositionen har stillet ændringsforslag, er regeringen villig til at se på det fremover. Vi håber så bare på, i hvert fald fra vores side, at det ikke behøver at tage lige så lang tid at gennemføre de næste fremskridt på det her område, som det tog at opnå regeringens velvillige syn på at få indført de her miljøzoner. Jeg synes faktisk, det ville være rart, hvis vi kunne få en meget tydelig tilkendegivelse af, at det behøver det ikke at gøre.

Så hørte jeg oven i købet, når vi snakker om miljøzoner andre steder end de her fem store byer, hr. Dohrmann sådan, at hr. Dohrmann da var indstillet på om måske ikke så lang tid at se på, om man skulle udvide dem, måske endda helt ned til hr. Dohrmanns egen by, som jeg ved han tit fokuserer meget på. Og den mulighed for på den måde virkelig at lægge lidt pres på regeringen også i det videre forløb vil vi selvfølgelig vide at benytte os af.

Det er jo lidt ærgerligt, kan man sige, at når man for en gangs skyld er med til at stille et ændringsforslag, der vil give miljøministeren en bemyndigelse, nemlig en bemyndigelse til at indrette miljøzoner også i andre byer end de fem store, så afviser miljøministeren det. Men jeg kan forsikre miljøministeren om, at det med at forsøge at pånøde ministeren nogle bemyndigelser skal vi nok vente længe med at forsøge på igen. Til gengæld kan det jo så være, at vi kan få en mulighed for at få et fremskridt på det her område inden alt for lang tid.

Vi synes så – og det skal bare være mine afsluttende bemærkninger – at det er ærgerligt, at vi ikke allerede nu kunne få indskrevet i loven, at vi skulle have varebilerne omfattet, at man lagde sig fast på et årstal for, hvornår de skulle være indbefattet for også på den måde at lægge et pres på den nødvendige teknologiudvikling. Vi synes, det er ærgerligt, at erkendelsen af de fine partiklers skadelige effekt ikke var blevet stor nok i regeringspartierne og i Dansk Folkeparti til, at man også der ville begynde at agere på den. Men når man tænker tilbage på, at det jo ikke er mere end et års tid siden eller sådan noget, hvor der ligesom næsten var et spørgsmålstegn ved, om de ekstrasfine partikler overhovedet eksisterede, så er der selvfølgelig også der tale om et fremskridt.